(S)

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. rugsėjo 28 d. Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrasaitės-Balynienės, Alės Bukavinienės (kolegijos pirmininkė) ir Algirdo Taminsko,

susipažinusi su 2021 m. rugsėjo 14 d. pateiktu **atsakovo M. M.** kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. rugpjūčio 17 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Atsakovas M. M. padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. rugpjūčio 17 d. nutarties, kuria Vilniaus apygardos teismo 2021 m. balandžio 8 d. sprendimas paliktas nepakeistas, peržiūrėjimo.

Kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punkte įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtinais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagristi išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas CPK 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Atsakovas teigia, kad bylą nagrinėję teismai neteisingai nustatė ginčui taikytiną teisę. Byloje turėto būti taikytina Maltos, o ne Lietuvos teisė, remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 4 straipsnio 3 dalimi, nes ginčo deliktas (atsakovo kreipimasis į Maltos teismą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo) yra akivaizdžiai glaudžiau susijęs su Maltos valstybe. Tačiau nė vienas iki šiol bylą nagrinėjęs teismas nesprendė klausimo dėl ninėto reglamento taikymo ir nenagrinėjo faktinių aplinkybių, susijusių su jo 4 straipsnio 3 dalies nuostatų taikymu. Lietuvos teismai taikė Lietuvos Respublikos civilinio proceso teisę Maltos civilinio proceso atžvilgiu, t. y. atsakovo procesinį elgesį Maltos teisme, nagrinėjant bylą pagal Maltos procesinę teisę, įvertino kaip neteisėtą Lietuvos Respublikos civilinio proceso teisės požiūriu, neatsižvelgiant į aplinkybę, jog Maltos įstatymų požiūriu šisatsakovo elgesys tikėtinai yra laikytinas teisėtu. Be to, Lietuvos teismai neturi jurisdikcijos nagrinėti ginčą dėl žalos, galimai kilusios ieškovui dėl kitos valstybės narės (Maltos) teismo pritaikytų laikinųjų apsaugos priemonių, skirtų užtikrinti tos pačios valstybės (Maltos) teisme nagrinėtus atsakovo ieškinio reikalavimus, atlyginimo. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo nuostatų pagrindu tokią teisę turi tik glaudesnį ryšį su byla turintis teismas – Maltos teismas, kuris taikė, o vėliau panaikino ginčo laikinąsias apsaugos priemones bei nagrinėjo iš esmės ginčą, kurio atžvilgiu buvo taikytos laikinosios apsaugos priemonės.

Atsakovas laikosi nuomonės, kad griežtoji civilinė atsakomybė (be kaltės) sprendžiant dėl <u>CPK</u> 146 straipsnio 2 dalies taikymo negali būti taikoma tais atvejais, kai pareikštas reikalavimas grynai ekonominio pobūdžio žalos priteisimui. Skundžiamų sprendimų išvados prieštarauja kasacinio teismo suformuotai praktikai bylose dėl grynai ekonominio pobūdžio žalos priteisimo sąlygų. Atsakovas taip pat nurodo, kad skundžiamais sprendimais pateiktas <u>CPK</u> 146 straipsnio 2 dalies normos aiškinimas, suteikiant ieškovui, nedalyvavusiam atsakovo ir/ar trečiojo asmens teisėmis civilinėje byloje, kurioje buvo taikytos laikinosios priemonės, teisę reikšti ieškinį šios normos pagrindu, aiškiai prieštarauja Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. spalio 14 d. priimta nutartimi civilinėje byloje <u>Nr. 3K-7-335/2013</u> suformuotai teismų praktikai dėl <u>CPK</u> 146 straipsnio 2 dalies taikymo.

Atsakovo vertinimu, CPK 146 straipsnio 2 dalies taikymas negali būti atsietas nuo pagrindinės bylos, kurios atžvilgiu tarnavo laikinosios apsaugos priemonės, išnagrinėjimo rezultatų vertinimo. Ši išvada išplaukia iš pačios teisės normos dispozicijos ("įsiteisėjus sprendimui, kuriuo ieškinys atmestas, atsakovas turi teisę reikalauti, kad ieškovas atlygintų nuostolius") bei Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. spalio 14 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 3K-7-335/2013 suformuotos praktikos. Taip pat atsakovas kasacinį skundą grindžia netinkamu CPK 362 straipsnio 2 dalies taikymu, galimu apeliacinės instancijos teismo šališkumu nagrinėjant šalių ginčą bei netinkamu įrodymų vertinimu.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliama tokių teisės klausimų, kurie atitiktų <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiami jame nurodomi kasacinio skundo pagrindai dėl nurodytų teisės normų pažeidimo ir nukrypimo nuo kasacinio teismo praktikos. Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu <u>CPK 346 straipsnio</u>, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK</u> 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą grąžintinas sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti atsakovui M. M. (a. k. *duomenys neskelbtini*) 11 250 (vienuolika tūkstančių du šimtus penkiasdešimt) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2021 m. rugsėjo 13 d. SEB bankas mokėjimo nurodymu Nr. 144080.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Goda Ambrasaitė-Balynienė

Alė Bukavinienė

Algirdas Taminskas